

Recension Konstutställningar

Tre aktuella utställningar

Alla pekar bortåt – men landar i nuet

Yael Bartana, "Farewell", 2024. Foto: Courtesy of Capitain Petzel Gallery, Berlin; Annet Gelink Gallery, Amsterdam; Sommer Contemporary Art, Tel Aviv; Galleria Raffaella Cortese Milan; Petzel Gallery, New York och Cecilia Hillström Gallery, Stockholm.

På tre Stockholmsgallerier möter Håkan Nilsson tre konstnärer som på vitt skilda sätt leker med tiden och rymden.

Håkan Nilsson

Publicerad 2025-05-21

Yael Bartana. Farewell

Utställning

Var: Cecilia Hillström Gallery

Visas till och med 19 juni.

Sabine Mirrlesse. Instruments: Stockholm

Utställning

Var: Andréhn-Schiptjenko

Visas till och med 28 juni.

Erik Jeor. A thirst that from the soul doth rise

Utställning

Var: Saskia Neuman Gallery

Visas till och med 28 juni.

Tre aktuella utställningar

Tre aktuella galleriutställningar förenas i att de alla berör utforskandet av olika karaktärer. Hos Andréhn-Schiptjenko på Linnégatan visar fransk-amerikanska Sabine Mirrlesse mestadels objekt i glas och tunn tråd, beträdda med tunna pärlor. Några kvarter närmre centrum, på Saskia Neuman Gallery, fortsätter Erik Jeor sitt långvariga arbete i akvarell, men nu helt figurativt, där madonnan med barnet utgör motivkretsen. Borta i Vasastan på Cecilia Hillström Gallery visar Yael Bartana en version av det storslagna filmprojektet/rymdeposet "Farewell" som hon också deltog med i Tysklands paviljong under Venedigbiennalen förra året.

Sabine Mirrlesses spröda glasskulpturer skjuter ut från väggen och hålls uppe av tunn tråd, vilket kontrasteras av ett objekt i brons och ett stort fotografi. Dessutom har konstnären skapat två större verk i brons i vattnet utanför Skeppsholmen.

Installationsvy, "Instruments", Andréhn-Schiptjenko. Foto: Sissela Jensen

tid.

Förra året presenterades den israeliska konstnären Yael Bartana i den tyska paviljongen i Venedig. Hon bidrog med verket "Farewell" som handlar om en ny judisk diaspora, fast nu ger man sig ut i rymden. Liksom i Harry Martinsons "Aniara" ger de sig ut på en resa utan tydligt mål. Men där Martinson lät resan gå mot undergången, är skeppet i "Farewell" självförsörjande.

Yael Bartana, "Farewell", 2024. Foto: Courtesy of Capitain Petzel Gallery, Berlin; Annet Gelink Gallery, Amsterdam; Sommer Contemporary Art, Tel Aviv; Galleria Raffaella Cortese Milan; Petzel Gallery, New York och Cecilia Hillström Gallery, Stockholm.

I den aktuella versionen berättas om skeppets olika avdelningar i en avancerad VR-presentation, där betraktaren kan bekanta sig med det rymdskepp som utgör utställningens nav.

Den centrala berättelsen finns dock i den 20 minuter långa video där dansare med unga, starka kroppar framför rituella danser iförda plisserade dräkter. Estetiken och ljussättningen för tankarna till vitalismen och dess mer osunda sidor från cirka 100 år sedan.

Eftersom den tyska paviljongen uppfördes under nazistytret blev detta narrativ starkare i Venedig. I Stockholm har bland annat det nya verket "Home-sick" tillkommit, vilket förskjuter berättelsen mot det faktum att rymdresan handlar om det judiska folket. Det är som om Bartana vill leka med ordets dubbelhet och tillföra en komplexitet till narrativet i "Farewell". Vi kan tänka att diasporans folk längtar hem, men också att hemmet de kommer ifrån är sjukt. Det är en dimension som gör verket mer obehagligt, det dras ner från framtiden och hamnar i nutiden.

På samtliga utställningar möter vi olika lager av tid. Sabine Mirrlesse riktar blicken bakåt, mot enkla instrument som kan tänkas komma från vetenskapssamhällets tidiga ålder. Samtidigt är objekten så sköra att det pekar mot bräcklighet, snarare än mot hållbar precision. Erik Jeor riktar blicken ännu längre tillbaka, men verkar insistera på madonnamotivets relevans genom att balansera mellan det upphöjda och det vardagliga. Yael Bartana blickar framåt, men med resonansbottnar i dagens politiska verklighet. Alla pekar bortåt, men landar samtidigt i nuet.

Håkan Nilsson
